

Maszyna do szycia Łucznik KL 82/83

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1958

Miejsce powstania:
Radom, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 1000 mm, sze.: 590 mm, gł.: 470 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane obiektu: domena publiczna. Opis kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL (Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1353/IX/134

SŁOWA KLUCZOWE

sprzęty gospodarstwa domowego, prace domowe

OPIS

Maszyna do szycia to urządzenie, które służy do mechanicznego łączenia ze sobą kawałków materiałów. Pozwoliło zastąpić uciążliwe i mniej wydajne szycie ręczne. Pierwsze maszyny do szycia pojawiły się w drugiej połowie XVIII wieku. W roku 1755 Anglik Charles Fredrick Weisenthal opatentował maszynę, która naśladowała prosty ścieg ręczny, a w roku 1790 jego rodak Thomas Saint skonstruował urządzenie do szycia ścięciem łańcuskowym, używane do produkcji butów. W 1814 roku Austriak Josef Madersperger wymyślił maszynę, w której, po raz pierwszy, zamiast haka użył igły z oczkiem. Jednak dopiero maszyna opatentowana w 1851 roku przez Isaaca Merritta Singera, amerykańskiego inżyniera i wynalazcę, zrewolucjonizowała rynek. Prezentowana maszyna do szycia KL 82/83 została wyprodukowana w Zakładach Metalowych im. generała Waltera w Radomiu w 1958 roku. Oprócz produkcji wojskowej, zakłady zajmowały się także produkcją cywilną, której podstawowym produktem były maszyny do szycia. Początkowo wytwarzano maszyny model LZ3, przeznaczone dla przemysłu odzieżowego. W roku 1957 wdrożono do produkcji nowe modele maszyn do szycia własnej konstrukcji. Urządzenia KL 82 i KL 82 R (wersja eksportowa) przeznaczone były do użytku domowego i w pracowniach odzieżowych. Urządzenie zaprojektowane zostało jako prostościgowa maszyna do szycia lekkich i średnich tkanin na przykład: płóciennych, jedwabnych, wełnianych i bawełnianych. Szyła ścięciem naprzód i wstecz w zależności od położenia dźwigni regulatora ścięgu. Zmiana kierunku szycia mogła być wykonywana podczas szycia. Główkę maszyny wykonano z odlewu żeliwnego, który ważył około czternaście kilogramów. Z tyłu główki umieszczono mały otwór rewizyjny. Mechanizm igielnicy zabezpieczono osłoną. Prezentowany model maszyny KL 82/83 swoim wyglądem nawiązuje do stylistyki maszyn Singer nr 15 czy Pfaff 30. Urządzenia produkowane były w dwóch kolorach: czarnym ze złoceniami lub, jak w prezentowanym obiekcie, szarym z efektem młotkowym. Uruchamianie maszyny odbywało się poprzez naciśnięcie stopami na pedał, który służył także do regulowania prędkości szycia. Przy napędzie nożnym można było osiągnąć osiemset ściągów na minutę. W maszynie umieszczono gniazdo silnika, co sugeruje, że można było maszynę przystosować do napędu elektrycznego. Główka i mechanizm maszyny umieszczone zostały w zamykanej, drewnianej obudowie wykonanej w stylistyce lat 60. XX wieku. Konstrukcja stolika pozwalała chować główkę pod składanym blatem. Maszyna mogła pełnić wtedy funkcję mebla. W szafce umieszczono pedał, koło napędowe i skórzany pasek napędowy. Maszynę wyposażono w, umieszczone na drzwiach, dwie półki na akcesoria krawieckie, uchwyty na szpulki oraz poduszeczkę na igły. Obudowy do maszyn produkowane były początkowo w Skarżysku Kamiennej, Tarnowie, Dębnie i Kielcach, potem tylko w zakładach w Elblągu. Ciekawostka: Wraz z maszyną do szycia zachował się dokument jej zakupu, z którego wynika, że została nabyta 13 lutego 1958 roku w sklepie MDH (Miejski Handel Detaliczny) Artykuły Gospodarstwa Domowego i Chemicznego w Krakowie (sklep numer 400) przy ulicy 1 Maja 6 i kosztowała 3350 zł. Bibliografia: S. Piątkowski, Fabryka Broni w Radomiu: historia i współczesność, Radom 2010. Domowa maszyna do szycia „Łucznik KL 82”: instrukcja obsługi, Warszawa 1956.